

کمیته حمایت از روزنامه نگاران:

اریتره، کره شمالی، سوریه و ایران در راس فهرست ده کشور سانسورگر جهان

نیویورک، 13 اردیبهشت 1391 — کمیته حمایت از روزنامه نگاران (سی. پی. جی.) در گزارش جدیدی که به مناسبت روز بین المللی آزادی مطبوعات منتشر کرده است ده کشور سانسورگر جهان را شناسایی کرده است که همگی از طریق ترکیبی از تبلیغ، زور، و استفاده از تکنولوژی های پیچیده به نظارت مستبدانه روی پوشش خبری می پردازند. قرار گرفتن اریتره، کره شمالی و سوریه در صدر این فهرست نشان میدهد که اعمال محدودیت روی انتشار اطلاعات در داخل کشورها تاثیر گسترده ای روی ثبات ژئوپولیتیکی جهانی دارد.

جول سایمون، مدیر اجرایی کمیته حمایت از روزنامه نگاران گفت: "این رژیم ها تحت لوای ثبات و یا توسعه گزارشگری مستقل را سرکوب می کنند، تبلیغات را تقویت می کنند، و از تکنولوژی به جای توانمندسازی برای کنترل شهروندان خود استفاده می کنند. وی افزود: "روزنامه نگاران به عنوان تهدید دیده می شوند و غالباً بهای سنگینی برای گزارشگری خویش پرداخت می کنند. اما چون اینترنت و تجارت اینک اطلاعات را جهانی کرده اند، سانسور محلی مردم جهان را در هر جا که باشند تحت تاثیر قرار می دهد."

گزارش سی. پی. جی. شیوه کارکرد سانسور را در هر یک از کشورها تشریح می کند و به روندهایی که در میان کشورهای سانسور شده وجود دارد، شامل مناقشه بر سر مشروعیت رهبران و عقب افتادگی توسعه اقتصادی کشورها اشاره می کند. مطابق گزارش سی. پی. جی. در اریتره، تنها رسانه های دولتی مجاز به فعالیت هستند و مطبوعات بین المللی به آن راهی ندارند. خبرگزاری رسمی کره شمالی کلیه برنامه های رسانه های محلی را تولید می کند، در حالیکه گزارشگران خارجی دسترسی محدود دارند و همیشه تحت نظر می باشند. سوریه بیش از یک سال است که پوشش خبری مستقل را مسدود کرده است و در حالیکه راههای ارتباطی را از کار انداخته، حملات گسترده فیزیکی و الکترونیکی متعددی را اعمال کرده است. ده کشور صدر فهرست سانسورگران جهان همچنین شامل ایران، گینه استوایی، ازبکستان، برمه، عربستان سعودی، کوبا و روسیه سفید می باشد.

کشورهای سانسورگر به ترتیب زیر می باشند:

1. اریتره
2. کره شمالی
3. سوریه
4. ایران
5. گینه استوایی
6. ازبکستان
7. برمه
8. عربستان سعودی
9. کوبا
10. روسیه سفید

رده بندی های جدید که فهرست سال 1385 را به روز می رسانند توسط مولفه هایی که بوسیله متخصصان سی. پی. جی. تعیین شده اند اندازه گیری شده اند. این مولفه ها از جمله شامل فیلتر کردن وبسایت ها، ایجاد محدودیت برای ضبط و پخش الکترونیکی اطلاعات، فقدان رسانه های خصوصی و یا مستقل، وجود محدودیت برای جا به جا شدن روزنامه نگاران، ایجاد پارازیت روی پخش برنامه های خارجی، و جلوگیری از ورود خبرنگاران خارجی به کشور می باشند. کلیه کشورهای این فهرست هر یک حداقل دارای ده مولفه بودند. سی. پی. جی. همچنین کشورهای دیگری مانند آذربایجان، اتیوپی، چین، سودان، ترکمنستان، و ویتنام را نیز به دلیل سانسور شدیدی که در آنها دایر است مد نظر قرار داد.

در پاسخ به نا آرامی های سیاسی، سانسور در کشورهای سوریه و ایران به طرز قابل توجهی افزایش یافته است. سوریه از رتبه نهم در لیست سال 1385 سی. پی. جی به مقام سوم در این تحلیل صعود کرده است و ایران که در سال 1385 روی فهرست نبود اینک در رتبه چهارم لیست جدید سی. پی. جی. قرار گرفته است. کشور سوریه با ممانعت از ورود و گزارشگری آزادانه رسانه های بین المللی و با حمله به شهروند-روزنامه نگارهای خویش تلاش کرده است تا رسانه های خبری را در باره سرکوب نظامی یک ساله آن کشور که جامعه بین المللی را به شدت نگران کرده است وادار به سکوت نماید. ایران با ترکیب تکنیک های فن آوری نوین مانند فیلتر کردن اینترنت و تاکتیک های زورمدارانه مانند زندانی نمودن روزنامه نگاران تلاش کرده است تا جریان اطلاعات را کنترل کند و اطلاعات مربوط به برنامه اتمی خویش را پنهان نماید.

ایران که رتبه چهارم را روی لیست کشورهایی که بیشترین میزان سانسور را در جهان دارا هستند کسب کرده است، در این گزارش به شرح زیر منعکس شده است:

ایران

رهبری: آیت الله علی خامنه ای از سال 1368 تا کنون رهبر جمهوری اسلامی ایران بوده است. محمود احمدی نژاد برای اولین بار در سال 1384 برنده مسابقه انتخاباتی ریاست جمهوری ایران شد.

چگونگی عملکرد سانسور: حکومت ایران زندانی کردن وسیع روزنامه نگاران را وسیله ساکت کردن مخالفان و سرکوب یوشخ خبری منتقدان قرار داده است. از سال 1388 تا کنون، رسانه های اصلاح طلب ایران که روزی سرزنده بودند توسط پورش دولت ایران که شامل توقیف نشریات و دستگیری و زندانی کردن دسته جمعی روزنامه نگاران به اتهامات ضدحکومتی بوده است مورد حمله قرار گرفته اند. روزنامه نگاران زندانی در شرایط دهشتناکی شامل حبس انفرادی، بدرفتاری فیزیکی، و شکنجه به سر می برند؛ برای ساکت کردن خانواده های روزنامه نگاران، آنها نیز مورد ارعاب و آزار قرار گرفته اند. مقامات ایرانی یکی از سخت ترین مقررات سانسور اینترنت در جهان را هدایت می کنند که در آن میلیون ها وبسایت، شامل وبسایت های خبری و شبکه های اجتماعی فیلتر میشوند و از تکنیک های پیچیده ای برای تشخیص هر نوع مداخله توسط برنامه های ضد سانسور استفاده میشود و خبرنگاران از طریق شبکه های اجتماعی مورد ارعاب قرار می گیرند. همچنین رژیم ایران متناوبا روی امواج ماهواره ای، مخصوصا امواج ارسالی شبکه بی بی سی فارسی، پارازیت می اندازد.

یکی از بدترین موارد: رژیم ایران به صورت خاص، مخصوصا از زمان انتخابات مورد مناقشه سال 1388 تا کنون، زمانی که بی بی سی فارسی به صورت وسیعی اعتراضات را مورد پوشش قرار داد و درخصوص بدرفتاری ماموران امنیتی گزارش داد، بی بی سی را هدف قرار داده است. اعضاء خانواده و دوستان کارمندان بی بی سی مورد دستگیری، بازجویی، و یا ارعاب قرار گرفته اند. تهران روی امواج ماهواره ای بی بی سی پارازیت انداخته است و بی بی سی گزارش داده است که یک "حمله سایبری پیچیده" روی خدمات پست الکترونیکی و شبکه داخلی اش انجام شده که با تلاشهایی برای پارازیت انداختن روی برنامه های ماهواره ایش در ایران مصادف شده است.

برای دسترسی به اطلاعات بیشتر راجع به ایران [به اینجا](#) مراجعه کنید.

این گزارش به زبانهای عربی، انگلیسی، فرانسه، روسی، و اسپانیایی موجود است. سی. پی. جی. همچنین یک ویدیو در خصوص ده کشور با بیشترین میزان سانسور در جهان منتشر کرده است که شرح مختصری از محدودیتهای هر کشور را بیان میکند.

####

سی. پی. جی. یک سازمان مستقل غیر انتفاعی در نیویورک است که برای دفاع از آزادی مطبوعات در جهان فعالیت می کند.